

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobkyně: **D. J. E**, zast. Organizací pro pomoc uprchlíkům, se sídlem Kovářská 4, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 11. 2016, č.j. OAM-920/ZA-ZA11-ZA15-2016, ve věci mezinárodní ochrany,

t a k t o :

- I. **Řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 11. 2016, č.j. OAM-920/ZA-ZA11-ZA15-2016, se z a s t a v u j e .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se včas podanou žalobou domáhala přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla její žádost o mezinárodní ochranu shledána jako nepřipustná dle § 10a písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a řízení o mezinárodní ochraně bylo zastaveno dle § 25 písm. i) zákona o azylu. Dále bylo rozhodnuto, že státem příslušným k posouzení podané žádosti o mezinárodní ochranu podle čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanovují kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „Nařízení Evropského parlamentu a Rady“), je Italská republika.

V řízení před Krajským soudem v Hradci Králové vyšlo najevo, že pobyt žalobkyně na území ČR není znám. Krajský soud pátral po místě pobytu žalobkyně, přičemž z databáze Ministerstva vnitra zjistil, že žalobkyně dne 19. 1. 2017 svévolně opustila Příjímací středisko Zastávka, kam byla transferována z Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí. Uvedenou skutečnost soudu potvrdil žalovaný přípisem ze dne 5. 5. 2017, jakož i Správa uprchlických zařízení ministerstva vnitra přípisem ze dne 2. 5. 2017, s tím, že jim není známo současné místo pobytu žalobkyně.

Stejnou skutečnost potvrdilo přípisem ze dne 5. 5. 2017 i Ředitelství služby cizinecké policie, které doplnilo, že žalobkyni bylo uděleno správní vyhoštění s dobou platnosti od 19. 11. 2016 do 4. 2. 2018 s tím, že z území ČR vyhoštěna nebyla.

Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), soud řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).

K podmínkám postupu dle těchto ustanovení se vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 14. 8. 2009, č. j. 8 Azs 21/2009 – 91, v němž konstatoval, že vychází-li soud ve svém rozhodnutí z toho, že účastník řízení je neznámého pobytu,

musí být ověření této skutečnosti přiměřeně aktuální. V rozsudku ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 – 58, Nejvyšší správní soud uvedl, že nemožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu je dána jen tam, kde soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal zcela neznámý. Pokud i přes toto úsilí zůstane pobyt stěžovatele nezjištěn a zcela neznámý, lze řízení zastavit.

Krajský soud je toho názoru, že vyvinul přiměřené úsilí ke zjištění místa pobytu žalobkyně, toto úsilí však bylo marné. Posledním známým místem pobytu žalobkyně bylo Příjímací středisko Zastávka, které však svévolně opustila dne 19. 1. 2017. Aktuální místo pobytu žalobkyně není známo ani soudem výše osloveným subjektům.

Ze shora uvedených důvodů soud rozhodl o zastavení řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o žalobě zastaveno.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 16. květen 2017

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně